

U Boha není nic nemožného. Uvěříme-li tomu, vykonáme zázraky

V první katechezi po červencové přestávce navázal papež František na katechezi o Duchu svatém. Zaměřil se na jeho význam v Novém zákoně, konkrétně na jeho prvních stránkách při vtělení Slova.

07.08.2024

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Dnešní katechezí vstupujeme do druhé fáze dějin spásy. Poté, co jsme kontemplovali Ducha svatého v díle stvoření, budeme o něm několik týdnů uvažovat v díle vykoupení, tedy Ježíše Krista. Obrátme se tedy k Novému zákonu a podívejme se na Ducha svatého v Novém zákoně.

Dnešním tématem je Duch svatý ve vtělení Slova. V Lukášově evangeliu čteme: „Duch svatý sestoupí na tebe“ - neboli na Marii – „a moc Nejvyššího tě zastíní.“ (1,35) Evangelista Matouš potvrzuje tento základní údaj týkající se Marie a Ducha svatého, když říká, že Maria „počala z Ducha svatého.“ (1,18)

Církev tuto zjevenou skutečnost převzala a velmi brzy ji umístila do jádra svého Vyznání víry. Na ekumenickém koncilu v Konstantinopoli v roce 381, tedy koncilu, který definoval božství

Ducha svatého, se tento článek dostal do formulace Vyznání víry.

Jedná se tedy o ekumenickou skutečnost víry, protože všichni křesťané společně vyznávají totéž Vyznání víry. Katolická zbožnost z něj od nepaměti čerpá jednu ze svých každodenních modliteb, modlitbu Anděl Páně.

Tento článek víry je základem, který nám umožňuje mluvit o Marii jako o Nevěstě *par excellence*, která je obrazem církve. „Ježíš totiž,“ píše svatý Lev Veliký, „stejně jako se narodil skrze Ducha svatého z panenské matky, tak činí církev, svou neposkvrněnou nevěstu, plodnou životodárným dechem téhož Ducha.“

[1] Na tento paralelismus navazuje dogmatická konstituce *Lumen gentium*, která praví: „Ve víře a poslušnosti Maria zrodila na zemi Otcova Syna, aniž poznala muže, zastíněna Duchem svatým. (...) A tak

církev, která rozjímá o její tajuplné svatosti, napodobuje její lásku a plní věrně Otcovu vůli, stává se přijetím Božího slova také matkou: kázáním a křtem totiž rodí k novému a nesmrtelnému životu děti počaté z Ducha svatého a zrozené z Boha.“
(63,64)

Závěrem uvedme praktickou úvahu pro náš život, kterou naznačuje důraz Písma na slovesa „počít“ a „porodit“. V Izaiášově proroctví slyšíme: „Hle, panna počne a porodí syna;“ (7,14) a anděl říká Marii: „Počneš a porodíš syna.“ (Lk 1,31) Maria nejprve počala a pak porodila Ježíše: nejprve ho přijala do sebe, do svého srdce a těla, a pak ho porodila.

Tak se to děje i s církví: nejprve přijímá Boží slovo, nechává ho „promlouvat k svému srdci“ (srov. Oz 2,16) a „naplnit jím své útroby“ (srov. Ez 3,3), podle dvou biblických výrazů, a pak ho svým životem a

kázáním rodí. Druhá činnost je bez té první neplodná.

Také církve, která čelí úkolům, jež jsou nad její síly, si spontánně klade stejnou otázku: „Jak je to možné?“ Jak je možné hlásat Ježíše Krista a jeho spásu světu, který jako by hledal jen blahobyť? Odpověď je také stejná jako tehdy: „Dostanete moc Ducha svatého.“ Bez Ducha svatého nemůže církve pokračovat, církve neroste, církve nemůže kázat.

To, co je řečeno o církvi obecně, platí i pro nás, pro každého pokřtěného. Každý z nás se někdy v životě ocitne v situaci, která je nad jeho síly, a ptá se sám sebe: „Jak tuto situaci zvládnou?“ V takových případech pomáhá opakovat si to, co řekl anděl Panně Marii: „U Boha není nic nemožného.“ (Lk 1,37)

Bratři a sestry, vydejme se tedy i my znovu a pokaždé na cestu s touto utěšující jistotou v srdci: „U Boha

není nic nemožného.“ A budeme-li tomu věřit, budeme konat zázraky. U Boha není nic nemožného.

[1] 12. promluva o utrpení, 3, 6: PL 54, 356.

RadioVaticana.cz / Rome Reports

Libreria Editrice Vaticana / Rome Reports

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/u-boha-neni-nic-nemozneho-uverime-li-tomu-vykoname-zazraky/> (07.08.2025)